Χρόνια πολλά!!!

Χρόνια πολλά και όμορφα Γιάννη μας, γεμάτα έμπνευση και δημιουργία!!!!

https://www.youtube.com/watch?time_continue=2&v=KG_wcVawj9M [1]

Την ίδια μέρα όμως με το αγαπητό συνάδελφο γεννήθηκε στην Νότια Αφρική, ο Νέλσον Μαντέλα.

Πριν μιλησουμε για τον μεγάλο αυτό σύγχρονο ήρωα της δημοκρατίας, θα μιλήσουμε για το απαρτχάιντ.

Το **απαρτχάιντ** (*apartheid*, ορθή προφορά *απάρτχαϊντ*) είναι όρος που προέρχεται από τη γλώσσα Αφρικάανς και τα ολλανδικά και σημαίνει *διαχωρισμός* (apart = χωριστός) . Το απαρτχάιντ ήταν μια πολιτική των Λευκών που καθόριζε και επέβαλλε τη διάκριση των ανθρώπινων ομάδων μέσα σε ένα κράτος βάσει φυλετικών κριτηρίων σε καθορισμένες γεωγραφικές περιοχές. Ο σκοπός του απαρτχάιντ ήταν να σταματήσουν οι γάμοι μεταξύ λευκών και μη λευκών. καθώς ένα σημαντικό ποσοστό της χώρας ήταν μιγάδες.

Ως επίσημη κρατική πολιτική εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στη Νότιο Αφρική από το Εθνικό Κόμμα το 1948 και καταργήθηκε στις 30 Ιουνίου 1991. Ο όρος απαρτχάιντ χρησιμοποιείται πλέον για να υποδηλώσει κάθε πολιτική φυλετικού διαχωρισμού σε οποιοδήποτε σημείο του κόσμου.

Ο **Νέλσον Μαντέλα** (*Nelson Rolihlahla Mandela*, 1918-2013) ήταν αγωνιστής της Νότιας Αφρικής και στη συνέχεια πολιτικός και ο πρώτος έγχρωμος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής (1994-1999). Από το 1998 μέχρι το 1999 διετέλεσε Πρόεδρος του Κινήματος των Αδεσμεύτων.

Δικηγόρος στο Γιοχάνεσμπουργκ, έγινε μέλος του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου **ANC** (**A**frican **N**ational **C**ongress) το 1944. Πήγε στο Γιοχάνεσμπουργκ επειδή οι γονείς του ήθελαν να τον παντρέψουν χωρίς να το θέλει αυτός. Για 20 χρόνια τέθηκε επικεφαλής στη μεγάλη εκστρατεία κατά της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης της Νότιας Αφρικής. Ήταν ο πρώτος έγχρωμος, δημοκρατικά εκλεγμένος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής. Πριν εκλεγεί πρόεδρος, ήταν από τους επικεφαλής του κινήματος κατά του Απαρτχάιντ και ενεργό μέλος του ANC. Φυλακίστηκε για 27 χρόνια από το καθεστώς των λευκών. Ο Νέλσον Μαντέλα αποφυλακίστηκε το Φεβρουάριο του 1990, αφού ο πρόεδρος Φρεντερίκ ντε Κλερκ αναγνώρισε το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο και ανέστειλε τις εκτελέσεις. Ο Νέλσον Μαντέλα αμέσως παρότρυνε τις ξένες δυνάμεις να μην ελαττώσουν την πίεση που ασκούσαν στη νοτιοαφρικανική κυβέρνηση για συνταγματική μεταρρύθμιση. Η απελευθέρωσή του το 1990 σημάδεψε την απαρχή θεμελιακών αλλαγών στο Νοτιοαφρικανικό κράτος, που οδήγησαν στην πτώση του ρατσιστικού του καθεστώτος. Το 1993 του απονεμήθηκε το Νόμπελ Ειρήνης που το μοιράστηκε με τον τότε πρόεδρο Φρεντερίκ Ντε Κλερκ. Το 1994 έγινε ο πρώτος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής σε εκλογές που επιτράπηκε να ψηφίσουν λευκοί και μαύροι.

Μέχρι τη στιγμή του θανάτου του, ο Μαντέλα θεωρούνταν στη Νότια Αφρική ως «ο πατέρας του έθνους» και ως «ο πατέρας που ίδρυσε τη δημοκρατία». Έξω από τα σύνορα της Νότιας Αφρικής θεωρούνταν ως «μια παγκόσμια εικόνα», και πολλοί μελετήτες της νοτιοαφρικανικής ιστορίας να τον χαρακτηρίζουν ως «αξιοσέβαστη προσωπικότητα της εποχής μας». Κάποιος βιογράφος τον θεωρούσε ως «σύγχρονο ήρωα της δημοκρατίας», ενώ η δημοτικότητά του είχε ως αποτέλεσμα την υπέρμετρη λατρεία στο πρόσωπό του. Μερικοί έχουν απεικονίσει τον Μαντέλα με μεσιανικούς όρους, σε αντίθεση με δική του δήλωση ότι «δεν είμαι Μεσσίας αλλά ένας συνηθισμένος άνθρωπος που έχει γίνει ηγέτης εξαιτίας κάποιων έκτακτων περιστάσεων». Συχνά αναφέρεται, παράλληλα με τον Μαχάτμα Γκάντι και τον Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ως ένας από τους υποδειγματικούς αντιρατσιστές και αντι-αποικιοκράτες ηγέτες του 20ού αιώνα. Ο Boehmer τον περιέγραψε ως «τοτέμ των αξιών της εποχής μας: της ανοχής και της φιλελεύθερης δημοκρατίας"»και ως «ένα παγκόσμιο σύμβολο της κοινωνικής δικαιοσύνης».

Η φήμη του Μαντέλα διεθνώς αναδείχθηκε κατά τη διάρκεια της φυλάκισής του τη δεκαετία του 1980, όταν έγινε ο διασημότερος κρατούμενος του κόσμου, το σύμβολο κατά του απαρτχάιντ και η καθολική εικόνα για εκατομμύρια ανθρώπους που αγκάλιασαν το ιδανικό της ανθρώπινης ισότητας. Το 1986, ο βιογράφος του Μαντέλα τον χαρακτηρίζει ως «την ενσάρκωση του αγώνα για απελευθέρωση« στη Νότια Αφρική. Ο Meredith δήλωσε ότι, όταν έγινε το «ισχυρό σύμβολο αντίστασης» στο απαρτχάιντ κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, είχε κερδίσει ένα «μυθικό καθεστώς» σε διεθνές επίπεδο. Ο Sampson σχολίασε ότι ακόμα και κατά τη διάρκεια της ζωής του, αυτός ο μύθος είχε γίνει «τόσο ισχυρός ώστε να καταστρέψει την πραγματικότητα», μετατρέποντας τον Μαντέλα σε έναν «κοσμικό άγιο». Μέσα σε μια δεκαετία μετά το πέρας της προεδρείας του, η εποχή του Μαντέλα θεωρήθηκε ευρέως ως "η χρυσή εποχή της ελπίδας και της αρμονίας" ενώ εκφράστηκε αρκετή νοσταλγία για τον ίδιο τον Μαντέλα και την περίοδο προεδρείας του. Το όνομά του επικαλούνται συχνά εκείνοι που επικρίνουν τους διαδόχους του, όπως τον Mbeki και τον Zuma. Σε παγκόσμιο επίπεδο, ο Μαντέλα κέρδισε διεθνή αναγνώριση για τον ακτιβισμό του και τη νίκη του απαρτχάιντ αλλά και την προώθηση της φυλετικής συμφιλίωσης, που θεωρείται «μια ηθική αρχή» με μεγάλη «ανησυχία για την αλήθεια». Η εικονική παρουσίαση του Μαντέλα έχει κατηγορηθεί πως αποκρύπτει την πολυπλοκότητα της ζωής του.

Ο Μαντέλα δημιούργησε μια διαμάχη καθ' όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του ως ακτιβιστής και ως πολιτικός, με επικριτές τόσο από τη δεξιά όσο και από τη ριζοσπαστική αριστερά. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, ο Μαντέλα χαρακτηρίστηκε σε ευρεία κλίμακα ως τρομοκράτης από εξέχοντα πολιτικά πρόσωπα του δυτικού κόσμου επειδή αγκάλιασε την πολιτική βία. Σύμφωνα με τη Θάτσερ, π.χ, το ANC ήταν «μια τυπική τρομοκρατική οργάνωση». Τα τμήματα κρατικών υποθέσεων και άμυνας των ΗΠΑ ανέφεραν επίσημα το ANC ως τρομοκρατική οργάνωση, με αποτέλεσμα ο Μαντέλα να βρεθεί μέχρι το 2008 στη λίστα παρακολούθησης των τρομοκρατών. Κάποιοι πολιτικοί της αριστεράς - μεταξύ των οποίων ο Frank B. Wilderson III - κατηγόρησαν τον Μαντέλα ότι ξεκίνησε διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση του απαρτχάιντ για να μην εφαρμόσει τις μεταρρυθμίσεις του Χάρτη της Ελευθερίας κατά τη προεδρία του. Σύμφωνα με τον Barnard, «υπάρχει μια έννοια στην οποία το κύριο βάρος και ο τρόπος συμπεριφοράς του, ο σεβασμός και η εξουσία που συγκέντρωσε αντιπροσωπεύοντας το έθνος στο δικό του πρόσωπο είναι ενάντια στο πνεύμα της δημοκρατίας». Οι ανησυχίες εκφράστηκαν με τον ίδιο τρόπο που εξέφρασε το δικό του

καθεστώς και τη διασημότητά του. Η κυβέρνηση του Μαντέλα επικρίθηκε για την αποτυχία του να αντιμετωπίσει την πανδημία του HIV / AIDS και για τα υψηλά επίπεδα φτώχειας στη Νότια Αφρική. Ο Μαντέλα επικρίθηκε επίσης για τη φιλία του με πολιτικούς ηγέτες όπως ο Κάστρο και ο Καντάφι, οι οποίοι θεωρούνται δικτάτορες από τους κριτικούς, καθώς και για την άρνησή του να καταδικάσει την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έκανε τόσο η δική του κυβέρνηση όσο και των φίλων πολιτικών ηγετών.

Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Μαντέλα έλαβε πάνω από 250 μετάλια, βραβεία, τιμητικά πτυχία και ιθαγένεια σε πόλεις προς αναγνώριση των πολιτικών επιτευγμάτων του. Μεταξύ των βραβείων που έλαβε ήταν το Νόμπελ Ειρήνης, το Βραβείο Ειρήνης Λένιν της Σοβιετικής Ένωσης, το Αμερικανικό Προεδρικό Μετάλιο Ελευθερίας και το Διεθνές Βραβείο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα αλ-Καντάφι. Το 1990 η Ινδία τού απένειμε το βραβείο Bharat Ratna και το 1992 το Πακιστάν τού απένειμε το βραβείο Nishan-e-Pakistan. Την ίδια χρονιά έλαβε το Βραβείο Ειρήνης Ατατούρκ από την Τουρκία ; αρχικά απέρριψε το βραβείο, το οποίο θεώρησε ότι παραπέμπει στις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που είχε διαπράξει τότε η Τουρκία, αλλά το 1999 αποδέχτηκε το βραβείο. Διορίστηκε στο Τάγμα της Ισαβέλλας της Καθολικής και στο Τάγμα του Καναδά και ήταν ο πρώτος που έγινε επίτιμος πολίτης του Καναδά. Η βασίλισσα Ελισάβετ ΙΙ τον διόρισε δικαστικό επιμελητή στο Τάγμα του Αγίου Ιωάννη και του χορήγησε την ιδιότητα του μέλους στο Τάγμα των Αξιών.

Το 2004 το Γιοχάνεσμπουργκ χορήγησε στον Μαντέλα το βραβείο Freedom of the City και το 2008 ανεγέρθηκε ένα άγαλμα του Μαντέλα στο σημείο όπου ο ίδιος ο Μαντέλα αποφυλακίστηκε. Την Ημέρα της Συμφιλίωσης του 2013, ένα χάλκινο άγαλμα του Μαντέλα αποκαλύφθηκε στα κτίρια της Ένωσης στην Πρετόρια. Τον Νοέμβριο του 2009, η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών κήρυξε την 18η Ιουλίου, ημέρα των γενεθλίων του Μαντέλα, ως "Ημέρα Μαντέλα", προβάλλοντας κατ'αυτό τον τρόπο τη συμβολή του στον αγώνα κατά του απαρτχάιντ. Τα Ηνωμένα Έθνη κάλεσαν όλα τα υποκείμενα να προσφέρουν 67 λεπτά για να κάνουν κάτι για τους άλλους προκειμένου να τιμήσουν τα 67 χρόνια που ο Μαντέλα ήταν μέλος του κινήματος.

Θα κλείσουμε ακούγοντας το παρακάτω κομμάτι:

Μερικά στοιχεία για το τραγούδι

Η "Τζοάννα" συμβολίζει την πόλη Γιοχάνεσμπουργκ.
Όταν πρωτοκυκλοφόρησε απαγορεύτηκε από την κυβέρνηση της Νότιας Αφρικής, όμως αυτό δεν το εμπόδισε από το να γίνει επιτυχία.
Ο στίχος "She's got supporters in high up places, Who turn their heads to the city sun" επικρίνει την απροθυμία της παγκόσμιας κοινότητας να λάβει θέση εναντίον της Νοτιοαφρικανικής κυβέρνησης.

Ενώ το "She even knows how to swing opinion, In every magazine and the journals" κατακεραυνώνει την προπαγάνδα από τα media, τα οποία ενίσχυσαν το καθεστώς.
Even the preacher who works for Jesus, The Archbishop who's a peaceful man, Together say that the freedom fighters, Will overcome the very strong.

Source URL:http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=el/node/1472#comment-0

Σύνδεσμοι
[1] https://www.youtube.com/watch?time_continue=2&v=KG_wcVawj9M